
Vörös István

NÉGYSOROSOK

Végre

Ne csak a sikert számítsd magadhoz,
legyél büszke a jó kudarcra.
Ez a nyári felhő most havat hoz,
végre sápadtságot az arcra.

Nem

Rám nehezedik. Nem birom.
Csinálni kéne. Nem tudom.
Nő a borosta. Nem hagyom.
Nemlétkunyhó nő a havon.

Tanácskérés

Elém vetett a sors egy szelet múltat,
mint egér elé kis darab sajtot,
hogy ne egyem meg, most arra hajlok.
A birsalmafa is nyílni kezd holnap.

10 év házasság

Álmodban cigarettáztam,
azt hitted, nem volt igaz semmi,
vér keringett a tollszárban,
hívónek könnyű kételkedni.

Részek

Kéz a világ hideg falán.
Egy láb a csúszós vízfelszínen.
Fül a semmi túloldalán.
Egy mindig lecsukott szem itt lenn.

Történet

Az idők tetejére értél,
onnan még vitt a múltba út.
A tied már az egyik térfél.
Jövővel kezdődik a múlt.

Felszín

A jövő elenyész, ha felszínre kerül,
a felszín elenyész, ha maga alá gyűr.
Éhes a rossz, de minek őt jóllakatni.
Az éhség rossz, de kell a szavára adni.

Minden múlt

Minden múltbeli házhoz ösvény vezet.
Az ösvényen kabátok, nem emberek,
csak üres cipők és kalapok járnak,
velük nem akad dolga a halálnak.

Könnyű és nehéz

Fejem nehéz, mint egy vasgolyó,
fordított Münchhausenként a földig lógok róla.
Szívem könnyű, mint tavalyi hó,
a virág is elhervadt, mi kihajtott alóla.

Klimt

A szerelem igazi szépségét
az önkielégítés tárja fel.
Nem érzed az idegen test rémségét,
egy kéz önmagadon átemel.